Elementy języka Prolog

- Cechy języka
- Podstawy
- Zamrażanie celów (korutyny)
- Programowanie ograniczeń

Cechy języka

- Deklaratywne programowanie w logice
- Formuły rachunku predykatów
- Rezolucja liniowa
- Atrybuty zmiennych

Podstawy

Termy

• zmienne: X, _, _N

• stałe: janek, 'Janek', []

• termy złożone: f(t1, t2, ..., tn)

Stałe interpretujemy jako obiekty (indywidua, rzeczy, dane, itp.).

Funktory n-argumentowe interpretujemy jako n-argumentowe funkcje.

janek — chłopiec o imieniu Janek

ojciec/1 — jednoargumentowy funktor interpretowany jako funkcja przyporządkowująca osobie jej ojca

matka/1 — jednoargumentowy funktor interpretowany jako funkcja przyporządkowująca osobie jej matkę

term	interpretacja
janek	chłopiec Janek
matka(janek)	matka Janka
ojciec(janek)	ojciec Janka
matka(matka(janek))	babcia Janka ze strony matki
matka(ojciec(janek))	babcia Janka ze strony ojca
ojciec(matka(janek))	dziadek Janka ze strony matki
ojciec(ojciec(janek))	dziadek Janka ze strony ojca

Listy

Funktor ./2 łączy głowę H z ogonem listy T w listę .(H, T)

[] stała reprezentująca listę pustą

Zapis uproszczony listy: [e1, e2, ..., en] [e1, e2 | T]

$$(1, (2, (3, (4, [])))) = [1,2,3,4]$$

= $[1,2,3,4 | []]$
= $[1,2,3 | [4]]$
= $[1,2 | [3,4]]$
= $[1 | [2,3,4]]$

Unifikacja

Podstawienie $\sigma = \{X_1/t_1, X_2/t_2, ..., X_m/t_m\}.$

Zastosowanie t σ podstawienia σ do termu t:

$$t\sigma = \begin{cases} X & \text{gdy } t = X \text{ i nie jest podstawiane w } \sigma \\ t_i & \text{gdy } t = X_i \\ c & \text{gdy } t = c \\ f(s_1\sigma, \dots, s_n\sigma) & \text{gdy } t = f(s_1, \dots, s_n) \end{cases}$$

Przykład:

$$f(X, g(Y, Z))\{X/a, Y/b\} = f(a, g(b, Z))$$

Unifikatorem dwóch termów t i s jest takie podstawienie σ , że t σ i s σ są identyczne.

Algorytm Martelli-Montanari (złożoność liniowa, średnia stała):

```
S←{s=t} // układ równań
while S zmienia się do
  if f(s1,...,sn)=f(t1,...,tn)∈S then
    zastąp f(s1,...,sn)=f(t1,...,tn)
    przez s1=t1, ..., s1=tn
  if f(s1,...,sm)=g(t1,...,tn)∈S then
    zakończ z niepowodzeniem
  if X=X∈S then usuń X=X z S
  if t=X∈S i t nie jest zmienną then
    zastąp t=X przez X=t
  if X=t∈S i X występuje w t then // occurs check
    zakończ z niepowodzeniem
  if X=t∈S i X występuje gdzieś w S then
    zastosuj do innych równań {X/t}
end while
```

$$Y - X = f(X, Y), Y = f(X, Y), Z = Z, Z).$$

 $X = Y, Y = Z, Z = f(Z, Z).$

Programy

Program składa się z faktów i reguł.

```
member(X, [X | _]).
member(X, [_ | Y]):-
    member(X, Y).

?- member(X, Y).

?- member(2, [1, 2, 3]).
true.
?- member(X, [1, 2, 3]).
X = 1;
X = 2;
X = 3;
false.
```

```
Konkatenacja w Haskellu:
append :: [a] -> [a] -> [a]
append [] xs = xs
append (x:xs) ys = x:append xs ys
Konkatenacja w Prologu:
append([], Xs, Xs).
append([X \mid Xs], Ys, [X \mid Zs]):-
    append(Xs, Ys, Zs).
?- append([1, 2, 3], [4, 5, 6], X).
X = [1, 2, 3, 4, 5, 6].
?-append(X, Y, [1, 2, 3]).
X = [], Y = [1, 2, 3];
X = [1], Y = [2, 3];
X = [1, 2], Y = [3];
X = [1, 2, 3], Y = [];
false.
 select(X, [X | Xs], Xs).
 select(X, [Y | Ys], [Y | Zs]) :-
     select(X, Ys, Zs).
 ?- select(X, [1, 2, 3], L).
 X = 1, L = [2, 3];
                             Film Woody Allena "Seks nocy letniej".
 X = 2, L = [1, 3];
                             Maszynka do wyciągania ości z ryby.
 X = 3, L = [1, 2];
 false.
 ?- select(0, X, [1, 2, 3]).
 X = [0, 1, 2, 3];
 X = [1, 0, 2, 3];
                              Ta sama maszynka może również
                                  wkładać ości w rybę.
 X = [1, 2, 0, 3];
 X = [1, 2, 3, 0];
 false.
```

```
permutacja([], []).
permutacja(Xs, [X | Zs]) :-
    select(X, Xs, Ys), Wyjmowanie głowy permutacji z danej listy.
    permutacja(Ys, Zs).
?- permutacja([1, 2, 3], X).
X = [1, 2, 3];
X = [1, 3, 2];
X = [2, 1, 3];
                      Kolejność leksykograficzna.
X = [2, 3, 1];
X = [3, 1, 2];
X = [3, 2, 1];
false.
permutacja([], []).
permutacja([X | Xs], Zs) :-
    permutacja(Xs, Ys),
    select(X, Zs, Ys). Wkładanie głowy danej listy do permutacji.
?- permutacja([1, 2, 3], X).
X = [1, 2, 3];
X = [2, 1, 3];
X = [2, 3, 1];
                        Inna kolejność.
X = [1, 3, 2];
X = [3, 1, 2];
X = [3, 2, 1];
false.
```

Negacja

\+ Warunek

Uwaga: koniunkcja warunków zawierających negację nie jest przemienna.

```
?- member(X, [1, 2]), \+ member(X, [2, 3]).
X = 1;
false.
?- \+ member(X, [2, 3]), member(X, [1, 2]).
false.
```

Zagadka z książki Smullyana pod tytułem "Jaki jest tytuł tej książki?":

Na wyspie żyją rycerze, którzy zawsze mówią prawdę, i łotrzy, którzy zawsze kłamią. Spotykamy trzech jej mieszkańców **A**, **B** i **C**. Pytamy się **A** kim on jest. Ten odpowiada ale nie zrozumieliśmy odpowiedzi. Pytamy się więc pozostałych co powiedział **A**. **B** odpowiada, że **A** powiedział, że jest łotrem. Na co **C** mówi by nie wierzyć **B**, bo **B** jest łotrem. Kim są **B** i **C**?

```
rycerz(rycerz).
lotr(lotr).
powiedzial(rycerz, X) :- X.
powiedzial(lotr, X) :- \+ X.

?- powiedzial(B, powiedzial(A, lotr(A))),
    powiedzial(C, lotr(B)).
B = lotr, C = rycerz
```

Implikacja

$$(G1 -> G2; G3)$$

Jeśli cel G1 jest spełniony, to sprawdź cel G2. W przeciwnym przypadku sprawdź cel G3.

$$\max(X, Y, Z) : (X > Y)$$
 $-> Z = X$
 $Z = Y).$

Arytmetyka

operator	znaczenie
+	suma
_	różnica
*	iloczyn
/	iloraz
mod	modulo
div	dzielenie całkowite
rem	reszta z dzielenia

relacja	znaczenie
=:=	równe
=\=	różne
<	mniejsze
>	większe
=<	mniejsze lub równe
>=	większe lub równe

Aksjomatyka Peano

```
nat(0).
                                    Zero jest liczbą naturalną.
nat(X) := nat(Y), X is Y+1.
                                    Następnik liczby naturalnej
                                      jest liczbą naturalną.
?- nat(X).
X = 0;
X = 1;
x = 2 ;
X = 3;
... % nieskończenie wiele odpowiedzi
Ciąg Fibonacciego
fib(0, 0).
fib(1, 1).
fib(N, F) :-
    N > 1, N1 is N-1, N2 is N-2,
```

```
?- time(fib(29, X)). % 3,328,157 inferences, 71.688 CPU in 76.628 seconds (94% CPU, 46425 Lips) X = 514229
```

fib(N1, F1), fib(N2, F2),

F is F1+F2.

```
Tablicowanie wyników
 :- dynamic fib/2.
fib(0, 0).
fib(1, 1).
fib(N, F) :-
     N > 1, N1 is N-1, N2 is N-2,
     fib(N1, F1), fib(N2, F2),
     F is F1+F2,
     asserta(fib(N, F)). Dopisanie faktu na początku definicji.
?- time(fib(29, X)).
% 141 inferences, 0.000 CPU in 0.000 seconds (83% CPU, 2350000 Lips)
X = 514229.
?- time(fib(29, X)).
% 0 inferences, 0.000 CPU in 0.000 seconds (55% CPU, 0 Lips)
X = 514229.
Generowanie wyrazów ciągu Fibonacciego
fib(0).
fib(1).
fib(X) :-
     fib(0, 1, X).
fib(A, B, X) :-
     S is A + B,
        X = S
     (
     ; fib(B, S, X)).
?- fib(X).
X = 0;
X = 1;
X = 1;
X = 2;
X = 3 ; % nieskończenie wiele odpowiedzi
```

Zamrażanie celów (korutyny)

Koniunkcja warunków zawierających operacje lub relacje arytmetyczne nie jest przemienna.

Należy odroczyć (zamrozić) sprawdzenie warunku do momentu kiedy zmienna będzie miała ustaloną wartość.

?- freeze(X, X > 1), X is 2.
$$X = 2$$
.

freeze(Zmienna, Cel) odracza sprawdzenie celu aż zmienna przyjmie wartość.

Zamrożenie ze względu na wszystkie zmienne X₁, ..., X_n:

```
freeze(X1, freeze(X2, freeze(X3, ...)))
```

Aby zamrozić ze względu na co najmniej jedną ze zmiennych $X_1, \, \dots, \, X_n$ trzeba skorzystać z predykatu **when**:

```
when((nonvar(X1); nonvar(X2); ...; nonvar(Xn)), Cel)
```

when(Warunek, Cel) zamraża sprawdzenie celu aż warunek zostanie spełniony.

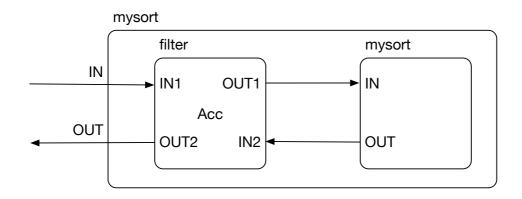
Strumień danych organizujemy, podobnie jak w języku Oz, w postaci list otwartych:

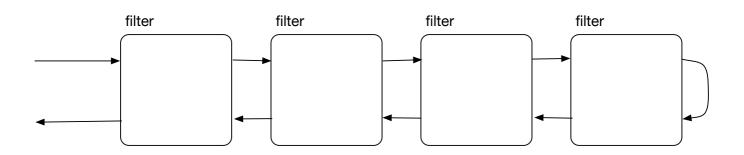
- _ pusty strumień, w którym nie pojawiła się jeszcze żadna wartość;
- [1 I _] strumień, w którym pojawiła się liczba 1 ale nie ma na razie kolejnych danych;
- [] strumień zamknięty, w którym nie pojawi się już żadna dana;
- [1, 2, 3] strumień zamknięty, w którym pojawiły się trzy liczby.

```
% strumienie.pl
main(N) : -
    drukowanie(S1),
    podwajanie(S2, S1),
    numlist(1, N, S2). % generowanie liczb od 1 do N
podwajanie(IN, OUT) :-
    freeze(IN, % czekaj na liczbę w strumieniu IN
               IN = [H | IN ] % jeśli nowa liczba H
           (
               H2 is 2 * H,
               OUT = [H2 | OUT_], % wyślij podwojoną
               podwajanie(IN_, OUT )
               OUT = []).
           ;
drukowanie(IN) :-
    freeze(IN,
               IN = [H \mid IN]
           (
           ->
               writeln(H),
               drukowanie(IN )
               true)).
```

```
?- main(10).
2
4
6
8
10
12
14
16
18
20
?-
```

ZERO-TIME SORTING NETWORK


```
?- mysort(X, Y).
freeze(X, ...).
?- mysort(X, Y), X = [2 | A].
X = [2|A],
freeze(A,...),
freeze( 1796, ...).
?- mysort(X, Y), X = [2 | A], A = [4 | B].
X = [2, 4|B],
A = [4|B],
freeze(B, ...),
freeze(_542, ...),
freeze(_668, ...).
?- mysort(X, Y), X = [2 | A], A = [4 | B],
 B = [1 | C].
X = [2, 4, 1|C],
A = [4, 1|C],
B = [1|C],
freeze(C,),
freeze( 1292, ...),
freeze(_1436, ...),
freeze(_1580, ...).
?- mysort(X, Y), X = [2 | A], A = [4 | B],
   B = [1 \mid C], C = [].
X = [2, 4, 1],
Y = [1, 2, 4],
A = [4, 1],
B = [1],
C = [].
```

Programowanie ograniczeń

W Prologu jest możliwość narzucania ograniczeń na zmienne nie związane jeszcze z wartością. W tym celu można użyć pakietu **clpfd** (ang. *Constraint Logic Programming over Finite Domains*).

```
?- use module(library(clpfd)).
true.
?- X \#> 1, X \#= 2.
X = 2.
?- X \#>2, X \#< 6, X \#\setminus= 4.
X in 3 \/5.
X in 1..10
                            zdefiniowanie dziedziny
[X1, X2, ..., Xn] ins 1..10 zdefiniowanie dziedzin
#=, #\=, #<, #>, #=<, #>= relacje między wartościami
indomain(X)
label([X1, X2, ..., Xn])
labeling([Opcja, ...], [X1 X2, ..., Xn])
Możliwe opcje:

    wybór zmiennej
```

- leftmost (domyślna), ff, ffc, min, max
- wybór wartości up (domyślna), down
- strategie podziału
 step (domyślna), enum, bisect
- kolejność rozwiązań min(Wyrażenie), max(Wyrażenie)

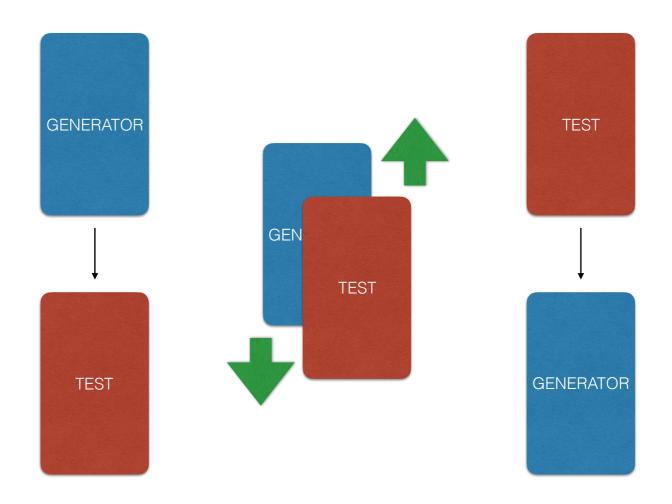
W Prologu podstawową metodą poszukiwania rozwiązania jest "generowanie i testowanie".

?- GENERATOR, TEST.

Warunek **GENERATOR** dostarcza kolejne rozwiązanie a **TEST** sprawdza czy jest ono dopuszczalne.

W przypadku niepowodzenia następuje nawrót i wycofanie się do generowania kolejnego rozwiązania.

```
hetmany gt(N, P) :=
    numlist(1, N, X),
    permutation(X, P), % GENERATOR
    \+ niebezpieczna(P). % TEST
niebezpieczna(P):-
    append( , [I | L1], P),
    append(L2, [J \mid ], L1),
    length(L2, K),
    abs(I - J) = := K + 1.
?- time(hetmany_gt(8, X)).
% 93,593 inferences, 0.036 CPU in 0.046 seconds (78% CPU, 2592173 Lips)
X = [1, 5, 8, 6, 3, 7, 2, 4].
?- time(hetmany gt(10, X)).
% 1,366,508 inferences, 0.488 CPU in 0.948 seconds (51% CPU, 2799648 Lips)
X = [1, 3, 6, 8, 10, 5, 9, 2, 4]...
?- time(hetmany gt(12, X)).
% 90,688,062 inferences, 26.720 CPU in 39.410 seconds (68% CPU, 3393964 Lips)
X = [1, 3, 5, 8, 10, 12, 6, 11, 2]...
?- time(hetmany gt(14, X)).
^CAction (h for help) ? abort
% 284,900,718 inferences, 81.443 CPU in 131.441 seconds (62% CPU, 3498158 Lips)
% Execution Aborted
```



```
:- use module(library(clpfd)). % dyrektywa dla kompilatora
hetmany(N, P) :-
    length(P, N),
    P ins 1..N,
    bezpieczna(P),
                    % TEST
    labeling([ffc], P). % GENERATOR
bezpieczna([]).
bezpieczna([I | L]) :-
    bezpieczna(L, I, 1),
    bezpieczna(L).
bezpieczna([], _, _).
bezpieczna([J | L], I, K) :-
    I \# = J
    abs(I - J) \# = K
    K1 \text{ is } K + 1,
    bezpieczna(L, I, K1).
```

```
?-time(hetmany(10, X)).
% 42,161 inferences, 0.006 CPU in 0.007 seconds (89% CPU, 6709262 Lips)
X = [1, 3, 6, 9, 7, 10, 4, 2, 5] \dots]
?- time(hetmany(20, X)).
% 230,209 inferences, 0.033 CPU in 0.036 seconds (91% CPU, 6941324 Lips)
X = [1, 3, 5, 14, 17, 4, 16, 7, 12]...
?- time(hetmany(40, X)).
% 562,761 inferences, 0.080 CPU in 0.084 seconds (95% CPU, 7051171 Lips)
X = [1, 3, 5, 26, 33, 4, 28, 7, 34]...
?- time(hetmany(80, X)).
% 2,158,637 inferences, 0.318 CPU in 0.334 seconds (95% CPU, 6784838 Lips)
X = [1, 3, 5, 44, 42, 4, 50, 7, 68]...
?- time(hetmany(160, X)).
% 10,400,403 inferences, 1.619 CPU in 1.680 seconds (96% CPU, 6423880 Lips)
X = [1, 3, 5, 65, 68, 4, 74, 7, 85]...].
   all_different([X1, ..., Xn])
   all_distinct([X1, ..., Xn])
   sum([X1, X2, ..., Xn], Rel, Expr)
   scalar_product([C1, ..., Cn], [X1, ..., Xn], Rel, Expr)
   serialized([S1, ..., Sn], [D1, ..., Dn])
       rozłączność przedziałów (Si, Si+Di)
       Si + Di \#=< Si | Si + Di \#=< Si
   cumulative([T1, ..., Tn], [limit(L)])
       zadania T1, ..., Tn
       Ti = task(Si, Di, Ei, Ci, IDi)
       w żadnej chwili nie przekroczono L jednostek zasobu
```

```
tasks starts(Tasks, [S1, S2, S3]) :-
    Tasks = [task(S1, 3, _, 1, _),
             task(S2, 2, _, 1, _),
             task(S3, 2, _, 1, _)].
?- tasks starts(Tasks, Starts),
   Starts ins 0..10,
   cumulative(Tasks, [limit(2)]),
   label(Starts).
Tasks = [task(0, 3, 3, 1, 4380), task(0, 2,
2, 1, _4398), task(2, 2, 4, 1, _4416)],
Starts = [0, 0, 2].
                           2
                                 T1
                           1
                               T2
                                      T3
                           0 |
                                   2
                               1
                                      3
                                         4
```

Podział kwadratu na kwadraty

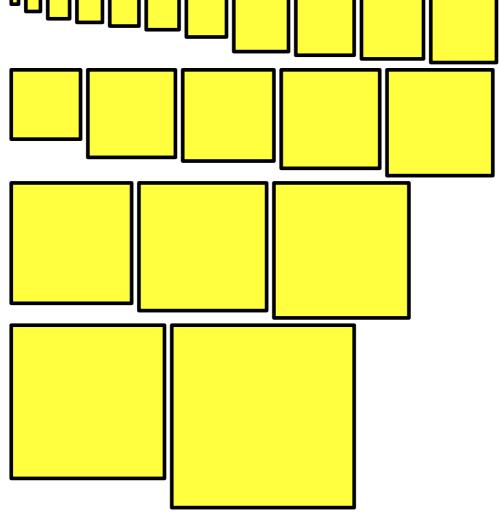
Zadanie: podzielić kwadrat na parami różne kwadraty.

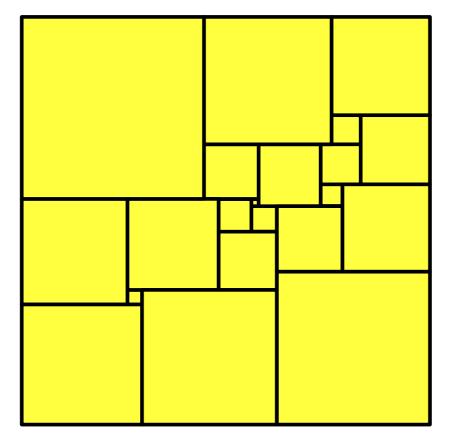
Trywialne rozwiązanie: jeden kwadrat

Najmniejsze nietrywialne rozwiązanie:

kwadrat 112x112 podzielony na 21 kwadratów o bokach 50, 42, 37, 35, 33, 29, 27, 25, 24, 19, 18, 17, 16, 15, 11, 9, 8, 7, 6, 4, 2

```
% kwadrat.pl
:- use_module(library(clpfd)).
main(Xs) :-
    kwadraty(112,
             [50,42,37,35,33,29,27,25,24,19,18,17,16,15,11,9,8,7,6,4,2],
             Xs).
kwadraty(D, Ds, Xs) :-
    length(Ds, N),
    D1 is D-1,
    length(Xs, N),
    Xs ins 0..D1,
    length(Ys, N),
    Ys ins 1..D,
    zadania(Xs, Ys, Ds, Zadania),
    cumulative(Zadania, [limit(D)]),
    % SICStus Prolog z opcją global(true) w cumulative/2 8500ms
    labeling([ffc], Xs).
zadania([], [], [], []).
zadania([X | L1], [Y | L2], [D | L3], [task(X, D, _, D, _) | L4]) :-
    Y \#= X + D,
    zadania(L1, L2, L3, L4).
```


Rozwiązanie znalezione SICStus Prologiem.

